

elCasino
CENTRE CULTURAL
SALA D'EXPOSICIONS

Ajuntament
de Manresa

Josep Morral

Ser arbre

Dossier de premsa

Dades generals de l'exposició

Josep Morral Ser arbre

Del 26 d'agost al 24 d'octubre de 2021

Centre Cultural el Casino

Passeig de Pere III, 27, baixos. 08241, Manresa.

Tel. 93 872 0171

www.manresacultura.cat

www.facebook.com/centreculturalelcasino

Horari de visites:

de dimarts a diumenge i festius de 17:30 a 20:30

Activitats complementàries

TROBADA AMB L'ARTISTA

Dissabte 18 de setembre a les 18 h

Visita comentada a l'exposició a càrrec de Josep Morral

Reserva d'invitacions a centrecultural@ajmanresa.cat o al telèfon 938720171 (de dimarts a diumenge de 17.30 a 20.30h)

Organitza:

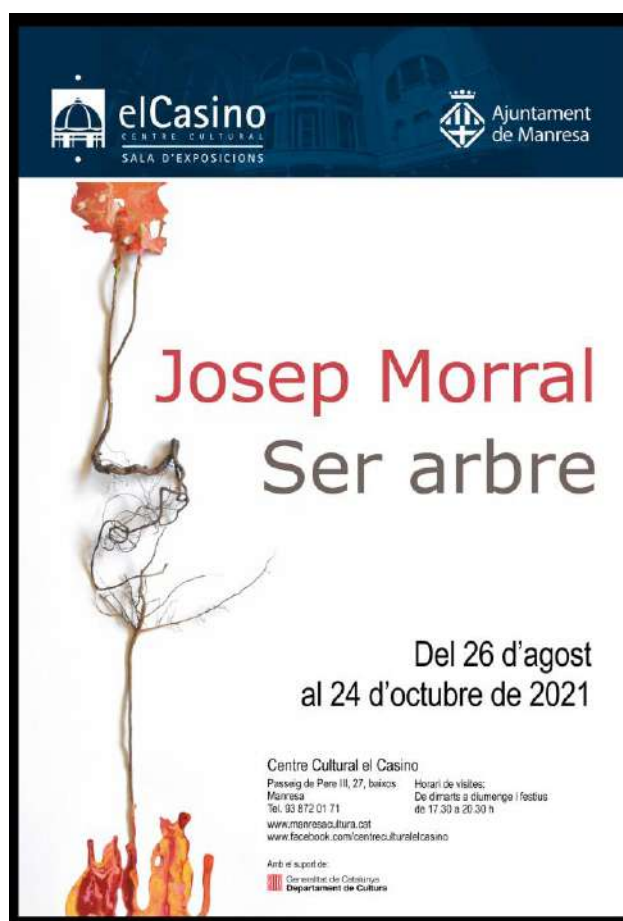
Amb el suport de:

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Banderola de l'exposició

Mupi

Postals de l'exposició

Coberta del catàleg

Presentació

Després de l'èxit de les exposicions al *Centre d'Art Contemporani i Sostenibilitat* (CACIS), i a la *Galeria Artèria* d'Igualada, l'artista manresà Josep Morral ens mostra les seves darreres creacions. Amb una tècnica que combina elements naturals amb pintura acrílica, llapis i imatges digitals, les obres que hi veurem giren entorn a les connexions entre la natura, la cultura, i sobretot la creació plàstica. Morral ens endinsa en el seu univers on els elements del llenguatge visual prenen vida pròpia amb la intenció de mostrar els nostres vincles amb el món natural. Davant les seves creacions se'ns fa patent el valor dels arbres en el fràgil equilibri de la vida, així com la profunda unitat que hi ha entre nosaltres i la natura. En paraules seves "*L'art és a l'interior de l'arbre. Per les clivelles de l'escorça vessa pintura com si fos saba, i esdevé l'energia que fa moure l'artista. La natura és art en estat pur.*"

Les obres d'aquesta exposició tenen continuïtat amb les propostes plàstiques que ha estat duent a terme aquests dos darrers anys i que tenen el seu inici en l'exposició i la intervenció a la natura feta a l'estiu del 2019 al CACIS de Calders.

Les nostres empremtes són semblants als anells de creixement d'un arbre, i es converteixen en aquest cas, en un vincle visual entre humans i natura. Però al mateix temps, visualitzen la nostra intervenció disruptiva i contaminant, destructiva i manipuladora, que intervé creant, sovint capriciosament, el paisatge que ens envolta. (A la imatge veiem un exemple de la intervenció al bosc del CACIS, a l'estiu del 2019)

Idees principals

Les idees que s'entrellacen i que estructuren la gènesi de la seva obra actual es poden resumir en aquests quatre nuclis.

La relació entre la cultura i la natura

Hi ha una profunda relació entre allò que creem els humans a través de diversos llenguatges i allò que trobem al món natural producte del creixement de formes vives. Els elements del llenguatge visual tenen vida pròpia, desenvolupen formes que creixen, interaccionen i volen imitar la vida orgànica natural. Les capes pictòriques s'alliberen del seu suport tradicional i esdevenen "pells" que es mimetitzen en formes naturals o s'hi relacionen.

La fragilitat de l'equilibri natural

Estem reduint dràsticament la biodiversitat i modificant perillosament l'equilibri ecològic. S'han perdut moltes espècies i d'altres es troben en perill d'extinció. En la

seva obra hi trobem elements naturals petits, d'aparença fràgil, trencadissos i febles. Fulles, branquillons, arrels... que esdevenen protagonistes de l'obra i que entren en contacte amb altres materials pictòrics convencionals. En moltes obres es posa de manifest la importància de la natura i la necessitat de respectar-la i valorar-la.

El valor dels arbres i els boscos

Sense arbres ni boscos no hi hauria vida a la terra. La vida depèn d'ells en bona mesura. Ens proporcionen refugi i materials per a la construcció, eviten l'erosió del sol, capturen el diòxid de carboni i alliberen l'oxigen que crea la nostra atmosfera, fan ombra, augmenten la humitat i atrauen els núvols. Creen un teixit intel·ligent de comunicació entre diferents espècies animals i vegetals. Segons estudis científics recents les seves arrels s'interconnecten i són canals de comunicació gràcies a la simbiosi amb alguns fongs. A les obres de Josep Morral les formes dels arbres esdevenen riques, plenes de vida, diversitat, moviment i color. Els humans empetitim al seu costat, per això, sovint hi trobem un volgut engrandiment formal que n'augmenta el seu valor i els fa visualment més potents i superiors.

La unitat entre tots els elements naturals

Hi ha una similitud formal entre nosaltres i totes les formes de la natura. Som part de la natura, que és a dins nostre i ens embolcalla. Com a humans ens veiem reflectits en cada petit i aparentment insignificant bri d'herba. En algunes obres hi veiem una simbiosi entre formes anatòmiques humanes i formes vegetals, especialment arbòries.

Intel·ligència natural

Fulles de bedoll i acrílics sobre paper. 50 x 50 cm

Ser Arbre
Acrílics sobre fusta. 170 x 100 cm

Connexió
Acrílics i arrels sobre paper. 49 x 66 cm

Fluids

Pintura acrílica i polièster. 53 x 33 cm

Canvi de pell

Acrílics, escorça i tronc sobre paper. 50 x 50 cm

Fulles de llum
Impressió digital. 100 x 70 cm

Tronc i saba
Impressió digital. 100 x 70 cm

Josep Morral devé, a poc a poc, l'arbre

El Josep Morral devé, a poc a poc, l'arbre. Un arbre amb les arrels cada cop més fondes, que beuen de les grans fonts: de la Natura, de la serenor, del Temps. També hi ha un humus de tècnica, a la terra.

Mestre en el sentit més ampli de la paraula, ha bastit amb el temps un tronc fort i sòlid amb branques que s'expandeixen en tantes direccions, sempre interrelacionades... El miracle de la trobada dels mons, el cervell i el cor. L'alquímia de l'artista que fa pells de pintura i núvols de grafit que parlen de la petja i del procés.

La seva capçada, progressivament més alta, ens dona oxigen, llum i ombra, i molt important: una certa distància. Una mirada a la Natura cada cop més pura, cada cop més justa, cada cop més personal i, per això, com tothom sap, més universal.

Ens omple d'alegria rebre't a casa, Josep, durant la Festa Major, en un estadi creatiu tan lúcid i madur. Quina sort la nostra!

Anna Crespo Obiols

Regidora de Cultura i Festes

Josep Morral: natura anímica

Josep Morral, explorador del món i creador d'imatges, ens presenta en aquesta gran exposició al Casino de Manresa, una mirada poètica al nostre entorn i a dins de nosaltres mateixos reflectida en obres que s'apropen a una mena de poesia visual, sensitiva i subtil en la qual conjumina elements naturals i artificials.

Natura i cultura conviuen en perfecta simbiosi; instint creatiu, emoció i sentiment en acurat equilibri amb el vessant racional.

Procés creatiu i factors essencials

La motivació inicial, el motor d'arrencada del procés creatiu d'aquest autor sorgeix d'un estat emocional, o de la immersió en un entorn real o imaginari, tal vegada oníric, ja que de fet també intervenen de manera decisiva la intuïció i l'inconscient. L'objectiu de l'artista consisteix en fer visible quelcom intangible que sura en la seva ment des de l'autoexigència de l'autenticitat.

Realisme, hiperrealisme i abstracció coexisteixen en el seu llenguatge, dominat per tènues formes orgàniques, biològiques –que algun cop ens recorden Mir. Els escassos elements són distribuïts lliurement, intuïtivament, en la superfície del quadre, ocupant l'espai sense mai saturar-lo, deixant-lo respirar. Es tracta de composicions senzilles, impregnades d'una harmonia musical que reflecteix calma i inquietud ensem. No hi ha perspectiva ni espai, el fons queda indefinit. La matèria, sobre un suport de fusta, paper o tela, és escassa, les textures (fregats, rascats, regalims...) subtils. Destaca en la majoria de les obres una especial netedat, claror i nitidesa.

Com a catedràtic de dibuix, tasca pedagògica a la que ha dedicat tants anys, el traç, especialment el més net i senzill, el fet a llapis, juga en el seu fer un paper molt rellevant com a definidor àgil d'un realisme irreal. Tot i la potència dels seus dibuixos monocroms, del gris del grafit, que al meu parer és l'element més destacat i definidor de l'artista, Morral considera el color com l'element fonamental; de fet, confessa, és allò que el va seduir i subjugar, allò que el va empènyer envers la pintura amb una força ineludible. És el seu un color mai estrident, alhora viu, alegre i suau. Es manifesta sovint en taques sinuoses, evanescents, lliures. Sempre impera la transparència i la lleugeresa a les seves obres. Al costat del dibuix i del color, també la llum ha anat perfilant-se i destacant-se com un factor essencial en algunes peces (*Fulles de llum*, *Buscant la llum*, *Xarxes 2...*) resoltes mitjançant reeixits manejos digitals.

Ric en recursos fruit d'una experimentació i recerca constants, la seva inquietud en aquest sentit l'ha conduït a diverses hibridacions tècniques que arriben fins a la imatge digital manipulada i combinada amb dibuixos previs i a la intervenció efímera en el paisatge. En les obres que ens

presenta trobem una freqüent incorporació de petits elements vegetals (fulles, tiges, branquillons...) En algunes peces s'estableix una dialèctica natura/pintura sovint prou interessant des de diversos enfocaments: la pintura s'independitza del suport i esdevé una pell que s'hi superposa o embolcalla altres elements, o bé esdevé suport, superfície i obra plenament autònoma tot suggerint siluetes del món vegetal, en altres casos juga amb la mimesi del model natural.

Identificació amb la natura

En pocs artistes ens és tan evident que estem davant no d'una peça més o menys bonica, agradable o decorativa, sinó d'un fragment de pensament, d'un bri d'ànima, d'una immersió vital. La natura, i en concret el món vegetal, és la seva passió, és quelcom que demana pas en l'existència quotidiana, tant sovint rutinària, eixuta i erma. No és una mera temàtica. Morral creu que la natura és art en estat pur, per això no pinta paisatge. Pinta un arbre, un fragment d'arbre, una branca... la seva és una natura interioritzada, sentida, filtrada a través del sedàs de la seva sensibilitat. Una natura, d'altra banda, humanitzada perquè l'ésser humà es fon amb ella en una mena d'hibridació o simbiosi repetidament reflectida en les seves obres – algunes tridimensionals i amb llum incorporada– on estableix paral·lelismes entre les formes en xarxa i fractals de la natura amb les empremtes digitals, els axons neuronals, el propi cervell...

Morral exalta el petit miracle de la gendra, de la rosada, de l'eclosió d'una llavor, de la florescència, de la fecunditat, però també s'endinsa en la melangia de la tardor. Indaga en fets com la metamorfosi de la flor marcida que esdevé humus i nodreix la terra tot generant la renovació de la vida vegetal en un cicle sense fi. Reflexiona sobre la fragilitat, aquesta vulnerabilitat, aquest inexorable fi del cicle biològic, tan breu i efímer en el cas de la flor, però tan llarg en el cas dels arbres mil·lenaris que ens sobreviuen generació rere generació amb la seva energia quasi sobrenatural.

Però no tot és positiu, tota aquesta vida, aquesta energia, és vulnerable als efectes devastadors de l'home (incendis, talls salvatges, contaminació...). Al darrere hi ha un neguit i una identificació de caire personal, íntima. Ell se sent part d'aquesta natura, per això esdevé arbre d'una manera gairebé mística, així ho expressa en diversos poemes, fins i tot dins de la mateixa pintura, de l'escorça dels arbres que pinta, i per això sent com a pròpia la desforestació, la desertització, la desaparició d'espècies... La instal·lació a l'espai principal de l'exposició d'aquest esplèndid "bosc" d'espècies botàniques en perill d'extinció, treballats a llapis sobre tela de cotó que semblen plorar sang, és cosa ben palesa en aquest sentit.

L'obra en conjunt de Josep Morral se'ns manifesta com una mena de panteisme líric, vital, introspectiu. Ens expressa que som part de l'univers i que d'alguna manera l'univers és dins nostre. A partir del microcosmos del detall minúscul, ell sent, percep i ens transmet l'experiència del seu propi cosmos, el batec d'aquesta natura anímica i humanitzada.

Raquel Medina de Vargas

Dra. en Història de l'Art i Crític de ACCA-AICA

Neurones vegetals
Impressió digital. 50 x 50 cm

Hemisferis II
Impressió digital. 25 x 25 cm

Josep Morral, una trajectòria

Cada vegada que torno a l'estudi d'en Josep Morral retrobo la mateixa sensació de pau, serenitat i ordre. Simultàniament se'm desperta una admiració fruit de la vibració creativa que transmeten les seves obres.

Fa molts anys que ens coneixem, hem compartit moltes inquietuds i projectes, però ell mai no ha deixat de treballar, sense presses, serenament. El pòsit de la seva obra s'ha anat engruixint i ha evolucionat d'una manera lliure i rigorosa. Lliure en les formes, en els colors i en les idees, i rigorosa en el pensament, en la plasticitat i en l'ofici.

Parlem amb ell de la seva exposició, ens proposa el títol: **Ser arbre**. De bon començament em costa d'entendre aquest títol. Com es pot dir **ser arbre?**, què vol dir? Per un moment em ve al cap la *Metamorfosi* de Franz Kafka. Aquesta idea esbojarrada me la trec ràpidament del cap: no s'ha "*llevat un matí després d'un somni intranquil i s'ha trobat sobre el seu llit convertit en un*" arbre. El ser arbre d'en Josep Morral, l'he d'entendre resseguint la maduració de la seva llarga trajectòria.

Des de sempre el dibuix i les taques de colors agosarats de Morral s'han acostat a la natura, a la geologia i als éssers vius. Especialment el món vegetal, ha nodrit les seves obres. En ell, des de sempre, hi ha una sensibilitat envers la natura i tot el que representa.

De manera paral·lela i inspiradora, contemplem el magnífic jardí de casa seva que ell i la Núria han convertit en un íntim univers vegetal. En el seu clos florit, no puc evitar pensar sempre en el deliciós jardí de Giverny de Claude Monet. Com en el cas del pintor impressionista, el seu jardí es converteix en una més de les seves obres. En aquest espai privat i en la natura que l'envolta, hi ha complicitats amb la seva obra: tenir cura del jardí, el contacte físic amb la matèria vegetal, trobar brots tendres que neixen i les plantes que es panseixen i moren, admirar els arbres que creixen o desenterrar les esfilagarsades arrels. Tocant, treballant, valorant, estimant i entenent tot aquest món s'estableixen unes relacions que formen part de la seva vida i la seva obra. En el seu procés creatiu tot això es transforma en matèria plàstica.

L'any 2009, en l'exposició del *Quaderns de Taller, 25 anys* i, dos mesos després, en l'exposició que va fer a la desapareguda galeria *Rua X d'art* de Manresa, vaig descobrir unes obres amb un fort sentit de transcendència. Ell explicava que fa "referència a allò que es troba a la natura, per una banda, i també al desgast, la pèrdua i la destrucció a causa del pas del temps". Aquesta evolució succeïa no gaire després que la malaltia de la memòria s'hagués emportat el seu pare. En aquest moment apareixen mans i rostres mancats d'expressió, recordo especialment l'obra *Amnèsia*.

Des d'aquest punt d'inflexió, ell ha anat aprofundint en el coneixement i la reflexió des de l'expressió plàstica. De manera simultània apareixen elements de la fisiologia humana: l'ossada i especialment el cervell, expressió màxima del pensament. Aquests elements es combinen amb el món vegetal i atmosfèric. Amb la reinterpretació de tot plegat construeix una cosmologia particular a la recerca del sentit de la vida i la cultura.

Els darrers anys, amb aquests elements, continua en la recerca plàstica que cada vegada té més força conceptual. A l'exposició *Simbiosi* de l'any 2019 al centre CACIS, apareixen noves formes d'expressió on es destil·len els elements naturals i les masses de pintura. En la seva depuració tot transcendeix el que és: les escorces són escultures, les arrels són el sistema neuronal, la pintura vessada és expressió de la força creativa i del pensament.

Amb tot aquest bagatge ple de poesia, duresa, lirisme, coneixement, materialitat i bellesa, arriba **Ser Arbre**.

Enric Casas Bardolet

Fotògraf, historiador de l'art i membre de Quaderns de Taller

Gran niu
Acrílics sobre fusta. 170 x 100 cm

Respiració
Acrílics sobre fusta. 170 x 100 cm

Josep Morral al Centre d'Art Contemporani i Sostenibilitat el Forn de la Calç

Els diferents moments de Josep Morral al CACiS han estat sempre sorprenents. Un virtuós de les tècniques clàssiques del dibuix i la pintura troba, en un espai dedicat a la recerca i a l'experimentació, un lloc adient per créixer sense por.

El que més sorprèn de la seva obra recent és la relació, valenta i decidida, entre els materials naturals, el dibuix i la fotografia. L'artista insatisfet, amb mà ferma, continua avançant i crea un univers paral·lel hibridant formes abstractes, taques i figuració. D'aquesta manera ja no té fronteres, viu lliure el moment dolç de la creació del segle XXI.

Josep Morral ens mostra a través de la seva obra plena de color la dualitat de la simplicitat complexa, en ell no hi ha res atzarós, ni fortuït, superficial o buit, tot té un sentit ple d'estètica i missatge, poesia i pensament.

Les obres que ell ha realitzat al nostre centre són el pas cap a la realitat exterior, una abraçada ferma amb la natura, intervenint dolçament els troncs tallats, cicatrius crítiques, crits de dolor, petjades de les agressions dels homes.

Agraïm a l'artista i al creador la seva valentia, la seva capacitat de sortir de la seva zona de confort i mostrar obres honestes i de gran qualitat.

Roser Oduber Muntañola

Artista visual, directora de CACiS El forn de la Calç

Lligam

Polièster, arrel i llum LED sobre fusta. 50 x 50 cm

Ones

Acrílics i branca sobre paper. 50 x 50 cm

Ser arbre

Ser arbre vol dir alentir el temps i els moviments. Ramificar-se i estendre vincles amb allò que ens envolta. Expandir-se com els anells de creixement i engrandir-se lentament, però tossudament i amb força. Arrugar-se i cargolar-se com un tronc vell. Ser temps sòlid, ser l'energia fràgil de les petites coses. Ser el suport de nius d'idees que volen, es transmeten i arrelen com plantes. Vessar saba destil·lada en fluid creatiu. Buscar la llum i observar el pas de les estacions. Esperar la primavera per despertar-se amb nova força i fer camí per als joves. Ser arbre vol dir arrelar i enlairar-se buscant el sol. Ser arbre vol dir connectar amb tot allò que tenim en comú amb la natura i anar de la terra a l'aire.

L'art és per a mi una necessitat que transcendeix la realitat quotidiana, la fa més memorable, i sobretot transmissible a les generacions futures. El nostre pensament és fugisser, i es pot perdre si no el vetllem. Hi ha idees inútils i destructives que s'enganxen i perduren anys. Però les bones idees són més rares de veure i hem de tenir cura de protegir-les i escampar-les. És aquí on l'art pren sentit. No puc entendre una societat sense cap mena de manifestació artística. Sempre hi haurà humans que trobaran un moment *per perdre el temps*, per aturar-se, pensar i fer alguna cosa que no serveixi per a res més que no sigui la pura contemplació. Per fer-nos gaudir o patir; riure o plorar; pensar o emocionar; saltar o relaxar. L'art ens permet veure amb més intensitat i atenció allò que esdevé al nostre voltant. I ho fa de manera que ho puguem compartir amb qui ens envolta.

En general, el procés artístic és força solitari, però quan es fa comú i es converteix en comunicació, agafa sentit amb més plenitud. La visió de l'espectador obre noves lectures que acaben completant-ne el significat. El meu procés de creació és un acte de recerca i coneixement, però moltes vegades no té una direcció determinada. Un científic sap quin és el sentit de la seva recerca. En canvi, jo em moc més per intuïcions i no sempre sé quin és el camí correcte. Com molts ja ho han dit abans, la inspiració no existeix, només hi ha la feina diària. Les meves obres neixen sovint amb la trobada d'un objecte: un tronc, una branca, una fulla. També parteixen de l'observació que es pot materialitzar amb una fotografia o amb un esbós. Però és a l'estudi on tot acaba fluïnt. Els objectes entren en contacte entre si. Els esbossos es barregen amb altres imatges. Les fotografies es combinen i manipulen a l'ordinador. L'exposició del material sobre la taula fa que saltin espurnes i associacions que generen noves idees. Una cosa porta a l'altra, i cada nova imatge, com cada nova passa, genera nous camins. És en aquest avançar diari que s'esdevé la inspiració i es van concretant les idees, les formes i els colors que obriran pas a les obres.

La tècnica pictòrica m'ajuda a donar forma material a cada idea i per tant, facilita el control dels resultats i dels efectes expressius que tindrà l'obra sobre l'espectador. Però la tècnica no es pot sobrevalorar, és un acompanyament necessari de les idees, per bé que no les pot substituir. Malgrat els intents de molts artistes conceptuals, tota manifestació artística acaba necessitant sempre d'un rastre material, encara que sigui efímer. En la meua obra treballo amb tècniques diverses, com ara la manipulació digital d'imatges fotogràfiques, i també amb d'altres més tradicionals com la pintura i el dibuix, on hi exploro noves possibilitats. M'interessa la sorpresa que pot causar en l'espectador l'ús d'un material convencional però amb un resultat inesperat. Des de fa anys utilitzo la pintura acrílica, explotant la riquesa que em donen les seves textures i la seva varietat cromàtica. Més recentment, combino la pintura amb materials naturals com fulles i troncs. Però no hi pinto directament a sobre, sinó que preparo capes de pintura que després manipulo i situo sobre aquests objectes. Així, la pintura pren una nova dimensió volumètrica, que fuig de la bidimensionalitat del suport tradicional i es converteix en un objecte independent.

M'agrada forçar els límits de cada material per trobar resultats originals que permetin desenvolupar nous discursos. Mai m'aturo, ni tinc la sensació d'haver arribat, d'haver assolit un lloc on reposar. Sento que he d'evitar l'estancament, com un arbre, que sempre creix, salvant pacientment situacions adverses, però sense desarrelar-se, sense fugir d'un mateix. L'inici i el final d'una obra sempre són complicats. Costa saber com començar-la i quan acabar-la. Sé que ha d'atraure la mirada, per això no descarto mai la bellesa. Però també ha de sacsejar i fer-nos preguntar. Tinc obres més emocionals, més físiques i plàstiques que d'altres, que són més minimalistes i conceptuals. Crec que, amb els anys, he anat concentrant les idees cap a composicions més mesurades, més buides, amb formes que suren sobre un fons blanc.

Les obres que podeu veure en aquesta exposició giren entorn de la natura i en concret dels arbres. Qüestiono els vincles entre cultura i natura i la nostra relació amb els arbres. És un projecte artístic que neix el 2019 amb l'exposició *Simbiosi*, realitzada al CACIS (Centre d'Art Contemporani i Sostenibilitat). Les obres que ara exposo han anat creixent durant aquest període i algunes també es van poder veure a la Galeria Artèria d'Igualada el febrer del 2020. La idea de partida és la creença en una profunda unitat entre tots els elements de la natura. Com en una simbiosi, ens necessitem els uns als altres. Però en aquest fil que ens uneix hi ha un equilibri molt fràgil que trenquem dia a dia. Malgrat que la cultura i la tecnologia generin un món paral·lel a la realitat natural, no podem oblidar les nostres arrels. Som part de la natura que és a dins nostre i ens envolta.

Per desenvolupar aquesta idea m'he centrat en els arbres pel seu gran valor en l'equilibri de la vida. Els seus efectes són diversos i molt importants. Ens proporcionen refugi i materials per a la construcció, eviten l'erosió del sol, capturen el diòxid de carboni i alliberen oxigen que crea la nostra atmosfera, fan ombra, creen boscos que són la llar d'una immensa diversitat de formes vives, augmenten la humitat i atrauen els núvols. El cel i la terra s'uneixen gràcies a l'arbre. En una intervenció al bosc del CACIS vaig posar un mirall sobre un tronc tallat perquè reflectís el cel, i així visualitzar aquest camí ascendent creador de l'atmosfera. En cada obra tinc la intenció d'acostar-me al món natural, de formar-hi part i d'establir-hi una comunicació íntima. Com puc saber què sent un arbre? Com puc tornar a connectar amb els ritmes perduts de la natura? Voldria que les meves neurones allarguessin els seus axons fins a entrar en contacte amb els nervis de les fulles. Que els impulsos elèctrics fossin guiats per l'energia natural que circula amunt i avall pel tronc i les arrels.

La instal·lació titulada *Red list* està inspirada en la informació extreta de la IUCN (*International Union for Conservation of Nature*) A la seva web hi ha detallats informes científics d'espècies animals i vegetals d'arreu del món en perill d'extinció. Les set teles que formen aquesta instal·lació tenen unes proporcions extremadament verticals, talment com els arbres d'un bosc. Hi ha representades set espècies d'arbres en perill d'extinció de diferents llocs del planeta. He volgut que recordessin antigues il·lustracions botàniques, amb el dibuix d'un petit element de l'arbre, com ara una pinya o una flor, però molt engrandits per reivindicar-ne el seu valor. Els dibuixos, fets amb llapis de grafit -i per tant un derivat del carboni- volen ser una reflexió sobre la fixació del carboni que fan els arbres.

La natura ens ofereix una àmplia varietat de formes, colors i textures. La seva bellesa i riquesa són infinites i s'estenen des d'allò més petit a la immensitat de l'univers. Riquesa que a vegades visualitzo amb el color daurat i també amb tota la diversitat de l'espectre cromàtic. Amb una tendència cap als tons càlids, com a representants de l'energia i la llum. En algunes obres es fa visible la verticalitat de l'arbre, tallada per l'horitzontalitat del terra, que fa de frontera entre allò superior i allò inferior. En ambdós sentits, a dalt al cel i per sota la terra, l'arbre esclata en totes direccions, escampant-se i buscant l'energia que necessita i el contacte amb altres arbres. El seu creixement és constant però amb un moviment imperceptible, lentíssim per als nostres ulls. Cada vegada menys preparats per a la lenta observació del món. Veure créixer un arbre podria ser una bona fita per a un ésser humà. Esperar, contemplar, oblidar el temps i baixar el ritme de la nostra respiració. Mentre dibuixo cada detall d'un arbre, sóc aquell arbre, m'omple d'ell amb cada moviment i en cada traç. He dibuixat un arbre amb cinc mil línies verticals de molts colors, que són com un conjunt de forces unides amb un únic objectiu, enlairar-se. El resultat ens dona una vívida sensació de moviment. Com en una fotografia borrosa o moguda amb un gest vertical de la càmera. El mateix gest que fa l'arbre, lent però constant, que deixa aquest rastre d'elevació.

En algunes obres trobem una idea recurrent que associa pensament i natura. Pot pensar un arbre? Hi ha experts que han demostrat un cert aprenentatge i l'existència d'una mena de "cervell" que podria estar situat a les arrels. Un tronc tallat em recorda un tall transversal del cervell. Neixen grans arbres d'una petita llavor, com neixen idees de la nostra ment i arrenen amb força creant in comptables connexions que s'escampen per la memòria. Dibuxo cervells d'on neixen arbres com bones idees. Les arrels i les branques són semblants a les connexions neuronals. Un cervell també s'assembla a un niu d'on neixen idees, que visualitzo a vegades en forma de lletres que s'enlairen com ocells. Un arbre s'engrandeix a través dels anells de creixement, que em recorden ones de transmissió que s'escampen concèntriques i també empremtes digitals. Empremses, que pintades sobre troncs tallats, són alhora símbols de les nostres accions destructives però també de la nostra unió més íntima amb la natura. En l'obra *Intel·ligència natural* hi veiem un cervell fet amb fulles, els pecíols de les quals es transformen en línies de pintura que s'uneixen per completar la forma del cervell. La pintura serveix de lligam

simbòlic entre la natura i la cultura. Converteix allò natural en comunicació. Relaciona, dona forma i sentit, estructura i connecta. Els nervis de les fulles també em suggereixen l'estructura neuronal de les connexions internes del cervell.

En altres obres, els arbres són taques de pintura que regalimen. Taques que es converteixen en arbres, o arbres que esdevenen taques. L'art es torna natura o de la natura neix l'art. Sense la intenció ni la intervenció de cap mà, ni de cap pinzell, ni de cap suport. El regalim esdevé forma i pren vida. La pintura es torna objecte. És taca i arbre alhora, matèria i representació. Busco similituds entre la pintura i la natura, perquè vull que siguin iguals, i que com a formes vives, creixin i es desenvolupin. Pintura i natura es troben, es barregen i es fonen. Hi ha un món en cada taca de pintura, que alliberada del suport, arrela i es connecta amb la terra, s'aferra a la vida i s'escampa. Busquem la natura en la pintura i trobem, en la natura, la pintura. La capa pictòrica embolcalla la natura, protegint-la, però també ocultant-la i embrutant-la. A vegades, en un procés de mimetisme propi de la tradició pictòrica, la pintura pren la forma de la natura. D'altres, la pintura flueix de la natura, brollant com una font de creació. L'art és a l'interior de l'arbre. Per les clivelles de l'escorça vessa pintura com si fos saba, i esdevé l'energia que fa moure l'artista. La natura és art en estat pur.

Josep Morral Inglès

Red list

Grafit i pintura acrílica sobre 7 teles. Cada tela: 276 x 91 cm

Energia

Acrílics sobre fusta. 100 x 70 cm

Aire
Acrílics i grafit sobre fusta. 100 x 70 cm

Energia natural
Acrílics i llapis de color sobre paper. 50 x 50 cm

Pells

Acrílics, fulles i escorça sobre paper. 50 x 50 cm

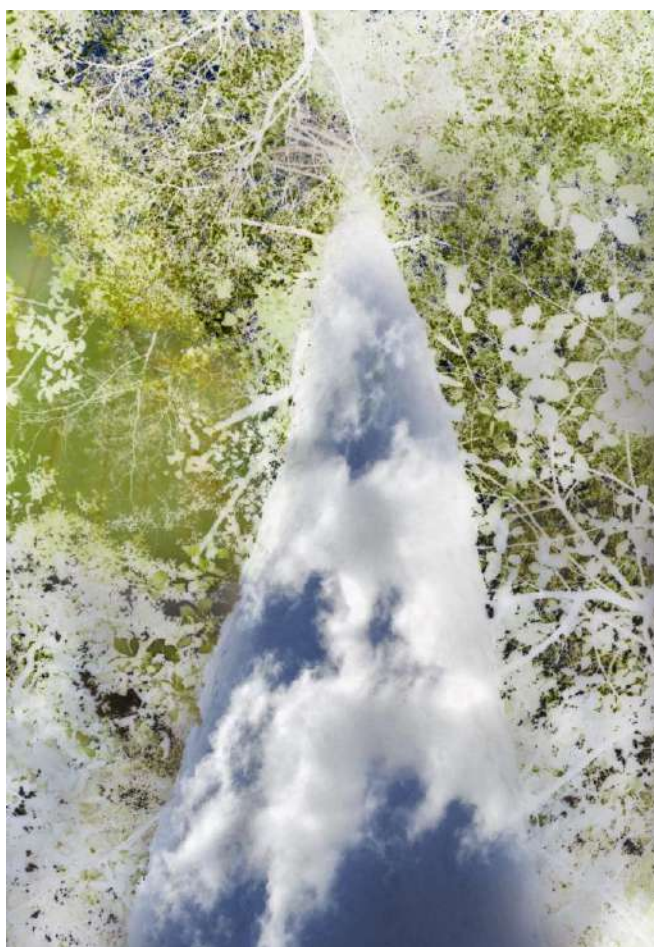

Brotar

Llapis de color i arrel sobre paper. 50 x 50 cm

Dic l'arbre VII
 Lapis de color i grafit sobre paper. 30 x 30 cm

Buscant l'aire
 Impressió digital. 100 x 70 cm

Crèdits

Crèdits de l'exposició

Organitza

Ajuntament de Manresa
Centre Cultural el Casino

Amb el suport de

Generalitat de Catalunya

Comissariat i disseny d'exposició

Enric Casas Bardoleit
Roser Oduber Muntañola
Josep Morral Inglès

Coordinació tècnica

Centre Cultural el Casino
Ajuntament de Manresa

Retolació

Rètols Porquet Prat

Agraïments

Raquel Medina de Vargas
Esperança Guàrdia Alavedra
Joan Requesens Piquer
Marcs el Taller
Elèctrica Garriga

Crèdits del Catàleg

Edita

Ajuntament de Manresa
Centre Cultural el Casino

Amb el suport de

Generalitat de Catalunya

Textos

© Anna Crespo Obiol
© Raquel Medina de Vargas
© Roser Oduber Muntañola
© Enric Casas Bardoleit
© Josep Morral Inglès

Disseny i maquetació

Josep Morral Inglès
Ajuntament de Manresa

Fotografia

© Josep Morral Inglès
© Núria Puigmal Carreras

English version

Esperança Guàrdia Alavedra

Coordinació

Centre Cultural el Casino

Impressió

Impremta Torrell
Primera edició: Juliol de 2021

ISBN: 978-84-87202-48-3

Enllaços

<https://sites.google.com/site/pepmorral/>

<https://www.instagram.com/josepmorral/>

Currículum

Llicenciat en Belles Arts per la Universitat de Barcelona. Especialitat de Restauració. (1984)

Treballs de restauració al [Centre de Restauració de Béns Mobles de Catalunya](#) (1984)

Professor de dibuix a l'escola Camps i Fabrès de Manresa, els cursos 1984-85 i 1986-87

Catedràtic de dibuix . Vaig fer classes a secundària i batxillerat a l'[Institut Pius Font i Quer](#) de Manresa, des del 1987 fins al 2021.

Coordinador i professor de pintura de l'Escola Municipal d'Arts i Oficis de Manresa el 1993.

Cursos impartits, il·lustracions, articles i llibres editats, dissenys i comissariat d'exposicions

Diversos cursos impartits a l'Escola Municipal d'Arts i Oficis de Manresa : *La mirada i el coneixement* organitzat per l'Escola Municipal d'Arts i Oficis de Manresa i la Delegació del Col·legi de Doctors i Llicenciats (1992). *Mirar la pintura* (1993) i *Mirar la pintura II* (1994). *Curs de Pintura contemporània* (curs 94/95). *Taller d'experimentació pictòrica* (curs 2001-02)

També imparteixo el curs: *Natura morta-natura viva* al Cercle Artístic de Manresa (2000)

Premi Joan Puig i Elies de materials didàctics convocat pel Col·legi de Doctors i Llicenciats del Bages i l'Omnium Cultural, dins el marc dels Premis Lacetània (1994) Publicació d'aquest treball, titulat: "[Comunicació visual](#)" per Edicions Raima i el Centre de Recursos Pedagògics del Bages.

Membre del col·lectiu interdisciplinari [Quaderns de Taller](#) (des del 1988) amb qui fem diverses edicions i col·laboro amb articles i il·lustracions a la secció *Quadern* obert de la revista "El Pou de la gallina"

Disseny gràfic i il·lustracions de la revista [FAIG ARTS](#) (des del 1989)

Col·laborador com a il·lustrador del suplement setmanal "Idees" del diari Regió 7 (1991-1995)

Col·laborador com a il·lustrador de la revista "Endavant" (des de 1996)

Col·laborador com a il·lustrador de la revista "El Pou de lletres" (des de 1997)

Disseny gràfic i comissari en les exposicions:

"20 anys de la revista FAIG", [Museu Comarcal de Manresa](#) (maig-juny 1995)

"Pere Porquet, obres 1959-1995", al Museu Comarcal de Manresa (febrer-març de 1996)

"Josep Ma. Massegú. Itinerari pictòric (1961-1997) al Museu Comarcal de Manresa (febrer-març de 1998)

Coautor del llibre *D'Arts i Oficis a Escola d'Art* (amb l'article: *Idees entorn de l'ensenyament artístic*) editat en motiu del centenari de l'[Escola d'Art de Manresa](#) (2002)

Il·lustracions, junt amb altres membres del col·lectiu *Quaderns de taller*, al llibre de poesia de [Josep Junyent: Herbari i lepidopterologia](#), publicat per [Angle Editorial](#), Barcelona-Manresa 2004

Publicació de l'article: [Les arts i l'ensenyament, a la revista Escola Catalana](#), editada per Omnim Cultural, Barcelona, març de 1998, núm.348, any XXXIII.

Publicació de l'article: [L'art contemporani als museus locals, a la revista Dovella](#), editada pel Centre d'estudis del Bages, estiu 1997, núm. 56, any XVII.

Publicació de l'article: [L'art contemporani des de l'ensenyament, a la publicació "...línies" editada per l'associació Experimentem amb l'art](#), Barcelona, 2005, núm. 00.

Coordinador de l'exposició: *Pere Porquet, espais interiors*. A la sala d'exposicions de caixa Manresa, del 23 d'agost al 23 de setembre de 2007. Manresa.

Participació, amb l'alumnat de l'institut Pius Font i Quer i la profesora Emma Nuevo, al projecte de taller i exposició *Bosc d'origami*, al Casino de Manresa, del 3 al 13 de maig del 2012. Projecte dirigit per l'artista anglès Jon Minchin, i organitzat per la Roser Oduber del CACIS (Centre D'art Contemporani i Sostenibilitat)

Exposicions i premis

1979: diverses mostres col·lectives a Manresa.

1980: participació a la LI Exposició d'Artistes Manresans.

1982: exposició col·lectiva de fotografia organitzada per la Facultat de Belles Arts a la Galeria Tretze de Martorell. LIII Exposició d'artistes manresans. Obra seleccionada a la IV Biennial de Barcelona. Exposició individual a la Galeria Utopia a Sallent. Exposició "14 Artistes Manresans" amb motiu de les Jornades de Cultura de Manresa.

1983: exposició col·lectiva a la Galeria Joan de Serrallonga de Barcelona. Primer premi de pintura a la LIV Exposició d'artistes manresans. Exposició individual "Interaccions" a la Sala d'exposicions de la Caixa de Pensions a Manresa. Exposició col·lectiva a la Galeria Alternativa a Sant Cugat del Vallès.

1984: muntatge col·lectiu "Aparta-ment" a la Sala d'Exposicions de la Facultat de Belles Arts a Barcelona. Participació al taller en viu a l'Expocultura-84 a Barcelona. [4a. Mostra d'Art Contemporani Català](#), exposició col·lectiva itinerant organitzada per Canals-Galeria d'Art de Sant Cugat del Vallès: Girona, Manresa, Balaguer, Sant Cugat del Vallès, Encamp i Terrassa. Menció honorífica a la LV Exposició d'Artistes Manresans.

1985: obra cedida al museu d'Encamp (Andorra) Exposició individual "Olor de fulles" a la Sala Municipal de Manresa. Participació a la LVI Exposició d'artistes manresans.

1986: exposició col·lectiva "Artistes per la Pau" a Manresa. Participació a la LVII Exposició d'artistes Manresans.

1987: obra seleccionada a la 6a Mostra d'Arts Plàstiques per a Joves de la Generalitat de Catalunya. Exposició col·lectiva ["Quaderns de Taller"](#) a Manresa. Obra seleccionada a la IV Biennial de Pintura " Ciutat de Manresa".

1988: accésit a la 7a Mostra d'Arts Plàstiques per a Joves de la Generalitat de Catalunya. Exposició col·lectiva "Artífex" a la Sala d'exposicions de la Caixa de Barcelona a Manresa. Exposició "Màquina" del col·lectiu [Quaderns de Taller](#) a la Sala d'exposicions de la Caixa de Barcelona a Manresa.

1989: participació a la Mostra "ART 7" itinerant per: Manresa, Barcelona (Casa Caritat), Solsona i Berga. Obra finalista al Premi Centelles.

1990: exposició Col·lectiva al Col·legi d'Aparelladors i Arquitectes Tècnics a Vic. Obra seleccionada al Premi Centelles.

1991: exposició al Centre Cívic de Sant Andreu a Barcelona. Obra seleccionada a la 10a Mostra d'arts plàstiques per a Joves de la Generalitat de Catalunya. Exposició a la sala "Art dos" de Sant Fruitós de Bages.

1992: primer premi al Concurs d'Artistes Manresans. Col·lectiva a la sala "Art dos" de Sant Fruitós de Bages.

1993: segon premi al Concurs d'Artistes Manresans. Obra finalista al Premi Centelles.

1994: exposició [Quaderns de Taller](#) a Sant Vicenç de Castellet.

1995: exposició col·lectiva "20 anys de la revista FAIG", Museu Comarcal de Manresa. Exposició individual a la sala Giacometti, Manresa. Col·lectiva "Paisatges del Bages" al

Museu Comarcal de Manresa. Exposició col·lectiva "Artistes per un nou Segle" a la Canals-Galeria d'Art a Sant Cugat del Vallès.

1996: Exposició col·lectiva a la sala Giacometti, Manresa. Col·lectiva "Centenari del còmic, personatges dels pintors", sala 2 de Piques, Manresa. Exposició individual a l'Auditori Pau Casals, El Vendrell. Menció honorífica al Premi Centelles. Col·lectiva de Quaderns de Taller a la sala d'"El Galliner" al Teatre Conservatori de Manresa.

1997: 3r premi a l'exposició d'artistes manresans. Exposició col·lectiva "Suports" al Museu Comarcal de Manresa.

1998: "Un Pou d'imatges" il·lustracions del "Pou de lletres" a "El Galliner" Exposició "[Quaderns de taller](#), 15 anys, en espiral" a la Fundació Caixa Manresa. Col·lectiva "Molt soroll per ...Shakespeare" al 2 de Piques. 2n premi al VIIIè concurs de dibuix artístic Joan Vilanova. Col·lectiva "Artistes del Bages" al Museu Comarcal de Manresa. "Kadiram insòlit" instal·lacions amb les velles butaques del conservatori a la plaça de Sant Domènec de Manresa. "Els miralls de Carroll" a la Fundació Caixa Manresa.

1999: Exposició individual a la Sala d'art Xipell a Manresa. Instal·lació: "El gòtic tornat a mirar" amb el col·lectiu Quaderns de Taller, al museu de Manresa. Exposició col·lectiva: "El gòtic motiu d'inspiració, al centre cívic Selves i Carner de Manresa.

2000: Primer premi de dibuix al Xè premi de dibuix i gravat Joan Vilanova de Manresa. Primer premi a la 70a exposició concurs d'artistes manresans

2002: Exposició col·lectiva en motiu del centenari de l'escola d'Art de Manresa. Exposició-subhasta pro local del cercle artístic. Primer premi a la 72a exposició concurs d'artistes manresans.

2003: Exposició col·lectiva, inauguració de la nova sala del Cercle Artístic de Manresa. Exposició col·lectiva al Casino de Cadaqués.

2004: Primer premi de dibuix Joan Vilanova de Manresa. Exposició a la Sala Art 7 de Manresa.

2005: Finalista al premi de pintura Gaspar Camps d'Igualada. Col·lectives a la galeria Ruaix i a la sala Art Rubiralta, ambdues a Manresa.

2006: Exposició individual a la sala Art Rubiralta, a Manresa.

2007: Primer premi a l'exposició concurs d'artistes manresans. Exposició col·lectiva: *Art Bages*, en motiu dels 25 anys del premi Bages de Cultura a la sala d'exposicions del Cercle Artístic de Manresa. Mostra d'obres de petit format, sala d'exposicions del Cercle Artístic de Manresa.

2009: Accèssit al concurs de dibuix Joan Vilanova de Manresa. [Quaderns de Taller, 25 anys; exposició al centre cultural El Casino](#), a Manresa. Publicació del quadern núm. 12 del col·lectiu [Quaderns de Taller](#). [Exposició a la galeria Rua X d'art a Manresa](#).

2010: Obra seleccionada al premi de pintura Gaspar Camps d'Igualada

2012: [Exposició al Cercle artístic de Manresa](#), del 13 de gener al 4 de febrer. Exposició col·lectiva *Continents, Maletes actuades artísticament* . Del 5 al 15 de juny a la Biblioteca del Casino de Manresa, una iniciativa del Cercle Artístic, la Creu Roja i Bages per a Tothom.

2013: [Exposició A PROP. pintura i fotografia](#), al [Centre d'Art Contemporani i Sostenibilitat \(CACiS\)](#) El forn de la Calç de Calders. Del 18 de maig al 13 de juliol.

2015: *A tocar*, participació dins el projecte [BaHiMa Pop Up Espais](#) que vol revitalitzar el barri antic de Manresa i aprofita espais desocupats per fer-hi exposicions, 15, 16 i 17 de gener. Exposició col·lectiva [Aigua](#), artistes de la TAV-CC, del 20 d'octubre al 16 de novembre, Casa Lluvià, Manresa.

2016: Exposició Esclats, a La Bauxa, Seva (Osona). Participació al cicle Vi_suals, mostra col·lectiva a Manresa i a altres llocs de la comarca del Bages, maig. *L'Eteri*, dins del cicle *A la vora del Barroc*, al Museu Comarcal de Manresa, del 26 d'agost a l'1 de desembre. *Paisatges compartits*, exposició col·lectiva a la galeria Artèria, Igualada, de l'1 de desembre al 8 de gener.

2017: *Càpsules del temps*, dins l'exposició col·lectiva [INTER]CANVI. PAISATGES COMPARTITS, a la Galeria ARTÈRIA, Igualada, de l'1 de desembre al 8 de gener.

2018: [Primer premi al XXIV Premi de dibuixi gravat Joan Vilanova](#), Manresa, amb l'obra *Llibertat*, llapis sobre paper, 91 x 69 cm. Exposició 10 anys del CACIS, al Museu Comarcal de Manresa, del 18 d'octubre fins el 25 de novembre.

2019: [Simbiosi](#), exposició i intervenció al bosc, al [CACIS](#), Calders, de l'11 de maig al 20 de juliol. Participació al [Vi suals](#), Art als aparadors, del 15 de maig al 14 de juliol.

2020: [Exposició: "De la terra a l'aire" a la galeria Artèria](#), Igualada, del 16 de gener al 15 de febrer. Vídeo dins del cicle: ["Parlem d'art en temps de confinament"](#); per veure com afronten el confinament una quinzena d'artistes del Bages. Participació a l'exposició col·lectiva [Art Confinat](#), del 26 al 31 d'agost. Col·lectiva [Dialogant amb Joan Segon](#), dins l'exposició homenatge: Joan Segon, passió per la imatge, al Casino de Manresa, del 20 de novembre al 6 de gener del 2021.

2021: Exposició "Ser Arbre", al Centre Cultural el Casino, Manresa, del 26 d'agost al 24 d'octubre.

Índex

Dades generals de l'exposició	1
Presentació	4
Idees principals	4
Textos del catàleg	9
Josep Morral devé, a poc a poc, l'arbre	9
Anna Crespo Obiols	
Regidora de Cultura i Festes	
Josep Morral: natura anímica	9
Raquel Medina de Vargas	
Dra. en Història de l'Art i Crític de ACCA-AICA	
Josep Morral, una trajectòria	11
Enric Casas Bardoleit	
Fotògraf, historiador de l'art i membre de Quaderns de Taller	
Josep Morral al Centre d'Art Contemporani i	13
Sostenibilitat el Forn de la Calç	
Roser Oduber Muntanyola	
Artista visual, directora de CACiS El forn de la Calç	
Ser Arbre	14
Josep Morral Inglès	
Crèdits	20
Currículum	21

Equilibri
Acrílics i branques sobre paper. 50 x 50 cm